

بررسی سیاست‌های انرژی در زمان جنگ:

جنگ، اقتصاد و نفت

تصویر جنگ در سال نخست حمله عراق چنین است: خرمشهر اشغال شده، آبادان در محاصره و ارتش عراق در چند کیلومتری اهواز و دزفول است و در نتیجه، جاده‌های اصلی خوزستان، خطوط لوله انتقال نفت به پالایشگاه‌های داخل کشور و خطوط انتقال گاز و برق که شاهراه‌های اقتصادی ایران هستند، در معرض آتش مستقیم زرهی عراق قرار دارند.

سیاست‌های انرژی در زمان جنگ

به گزارش مشعل، چنین تصویری از اوضاع کشور، آثار و نتایج فراوانی داشت، برای مثال آن دسته از مشتریان نفتی که در جنگ از عراق و حمایتش طرفداری می‌کردند، براساس همین موضع سیاسی، حاضر به خرید نفت ایران نبودند، دسته دیگر که اظهار بی‌طرفی می‌کردند نیز جرئت امنای قراردادهای میان‌مدت سه‌ماهه یا بلندمدت ۶ ماهه را نداشتند، زیرا تصور می‌کردند زیر آن فشارها، هر زمان ممکن است دولت مرکزی سقوط کند یا با چند کیلومتر پیشروی عراق، ایران به هیچ‌وجه نفتی برای صادرات نداشته باشد. این مسائل سبب شده بود تا در نیمه نخست سال ۱۳۶۰ در برخی ماه‌ها، صادرات ایران حتی به روزی ۳۰۰ هزار بشکه در روز کاهش یابد، این رقم با اوج صادرات ایران در سال‌های پیش از انقلاب که شش میلیون بشکه در روز بود، قابل مقایسه نیست، یعنی یک‌سیستم، این موضوع به معنی کاهش شدید درآمد‌های ارزی بود که پشتوانه اصلی دولت برای تأمین هزینه‌های عمومی و جنگی به شمار می‌رفت؛ از یک سو میلیاردها دلار دارایی‌های نفتی ایران پس از قضیه گروگانگیری مسدود شده و از طرف دیگر از آن به بعد تا این زمان نیز درآمد‌های چندانی از نفت ذخیره نشده بود، ضمن این‌که هزینه‌های جنگ نیز به‌مرکز کشور افزوده و خزانه دولت نسبتاً خالی بود و برای تأمین حداقل نیازها و مخارج، فقط می‌شد برای یک تا دو ماه برنامه‌ریزی و حساب باز کرد.

وضع اقتصاد نفتی ایران پیش از آغاز جنگ تحمیلی

در اواسط دهه ۱۳۴۰ شمسی دولت سهم و دخالت عمده‌ای در اقتصاد داشت و همواره کاهش و یا افزایش درآمد‌های دولت که بیشتر از نوسان‌های قیمت نفت ناشی می‌شد، بر بخش‌های مختلف اقتصادی تأثیر می‌گذاشت. قیمت هر بشکه نفت خام در سال ۱۹۶۸ میلادی تا اواسط سال ۱۹۷۳ (سال ۱۳۵۱ شمسی)، از ۲.۵ تا ۳.۵ دلار در نوسان بود، اما با وقوع جنگ دوم اعراب و رژیم صهیونیستی در اکتبر ۱۹۷۳ و طرفداری و حمایت آشکار کشورهای غربی به‌ویژه آمریکا از اسرائیل و به دنبال آن خودداری کشورهای عربی از فروش نفت به حامیان رژیم اشغالگر قدس، در کمتر از شش ماه، قیمت نفت چهار برابر شد و به ۱۲ دلار برای هر بشکه رسید، از سال ۱۹۷۴ (سال ۱۳۵۳) تا پایان دهه ۱۹۷۰، قیمت نفت ۱۲.۲ تا ۱۳.۵ دلار برای هر بشکه در نوسان بود. آغاز تکانه نفتی در سال ۱۳۵۲ و افزایش شدید قیمت نفت، به افزایش سهم درآمد‌های نفتی در بودجه دولت تا پیش از پیروزی انقلاب اسلامی منجر شد، از این رو درآمد‌های نفتی که تا پیش از دهه ۱۳۵۰ نزدیک به ۵۰ درصد از درآمد‌های دولت را تأمین می‌کرد، به بازه زمانی ۱۳۵۷-۱۳۵۲ کل درآمد‌های کشور را ۷۵.۲ درصد افزایش داد. افزایش قیمت نفت به افزایش درآمد‌های نفتی منجر شد، چهره و پنج‌میزان تولید و صادرات نفت خام همواره افزایش یافت و از حدود دو میلیون بشکه در روز در دوره برنامه سوم،

و تکانه‌های نفتی که از سال ۱۹۷۳ (۱۳۵۲) آغاز شد، از این سال به بعد تولید و صادرات نفت ایران نیز افزایش یافت. ارزش افزوده بخش نفت در سال ۱۳۳۸ شمسی معادل ۸.۲۹۲ میلیارد ریال بود که با افزایش درآمد‌های دولت که در پی افزایش درآمد‌های نفتی اتفاق افتاد، این مبلغ در سال ۱۳۵۲، به ۸۲.۱۷۳ میلیارد ریال رسید. در دهه ۸۰ تقاضا برای نفت کشورهای عضو سازمان کشورهای صادرکننده نفت (اوپک) از جمله ایران در مقایسه با اواسط دهه ۷۰ کاهش یافت، در سال‌های اولیه پس از انقلاب، کاهش تولید نفت خام ایران چندان تأثیر منفی بر درآمد‌های ارزی کشور نگذاشت که دلیل عمده آن را نیز باید در افزایش قیمت نفت خام در بازار جهانی به دنبال وقوع انقلاب اسلامی در ایران جست‌وجو کرد. پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران سیاست نفتی بر پایه حفظ منافع و ذخایر موجود برای نسل‌های آینده کشور تدوین شد، با آن که میانگین صادرات روزانه نفت ایران در نیمه دوم سال ۱۳۵۷ نسبت به نیمه نخست بهمن سال پیش از آن از ۴.۹ میلیون بشکه که کمتر از دو میلیون بشکه رسیده بود، اما طی اجرای سیاست جدید نفتی در سال ۱۳۵۸ میانگین صادرات نفت ایران به ۲.۹ میلیون بشکه در روز رسید. هم‌زمان، صدور نفت ایران به فلسطین اشغالی و آفریقای جنوبی قطع شد، در چارچوب کشورهای اوپک نیز سیاست محدودیت صدور و افزایش قیمت نفت از سوی ایران مورد حمایت قرار گرفت و به این ترتیب، جناح مترقی اوپک تقویت شد، البته با توجه به ساختار وابسته صنعت و اقتصاد ایران، به‌جز اقدام‌های یاد شده، باید گام‌های اساسی دیگری نیز برای تغییر ساختار صنعت نفت کشور برداشته می‌شد. در دوره زمانی ۱۳۵۷ تا ۱۳۵۹ در زمینه صدور نفت مشکلاتی به وجود آمد، به طوری که صادرات نفت خام از ۴.۸ میلیون بشکه در سال ۱۳۵۶، به ۲.۴ میلیون بشکه در سال ۱۳۵۸ و کمتر از

به حدود پنج میلیون بشکه در روز در سال‌های آخر برنامه پنجم رسید، به عبارت دیگر، در طی ۱۵ سال حدود ۲۰ میلیارد بشکه نفت که معادل یک‌سوم از کل مخازن نفت مشکوفه در ایران است، به خارج صادر شد که اگر این روند ادامه می‌یافت، در کمتر از ۲۰ سال بازمی‌ماند. مخازن نفت از بین می‌رفت، پیش از آغاز جنگ تحمیلی عواملی همچون دفاع ایران از قیمت بالای نفت، رکود اقتصادی جهان، افزایش شدید تولید نفت عربستان و عوامل سیاسی ناشی از بحران در روابط ایران و آمریکا، باعث شد که تولید نفت به کمتر از دو میلیون بشکه در روز کاهش یابد.

مروری بر اقتصاد نفت در دوران جنگ

جنگ در شرایطی اتفاق افتاد که اقتصاد ایران در آستانه اجرای برنامه‌ها و اقدام‌هایی در مسیر خودکفایی و نیز کاهش وابستگی به نفت برای ایجاد تحول در اقتصاد کشور قرار داشت، در حالی که جنگ باعث شد درآمد‌های نفتی که صدور آن در آغاز انقلاب به صورت برنامه‌ریزی شده کاهش یافته بود دوباره نقش موثر و عمده‌ای را در اقتصاد ایران ایفا کند. در اقتصاد نفتی دوره جنگ، علاوه بر دلایلی همچون نوسان‌های قیمت نفت، دلایل دیگری همچون اعمال نفوذ قدرت‌های بین‌المللی و منطقه‌ای و نیز جنگ نفت‌کش‌ها به طور مستقیم و غیرمستقیم بر اقتصاد نفتی کشور تأثیر گذاشت. درآمد نفتی سال ۱۳۵۹ حدود ۱۱.۶ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۰ حدود ۱۲.۴ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۱ حدود ۲۰ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۲ حدود ۲۰.۵ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۳ حدود ۱۶.۵ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۴ حدود ۱۳.۹ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۵ حدود ۵.۹ میلیارد دلار، درآمد نفتی سال ۱۳۶۶ حدود ۱۳.۶ میلیارد دلار، اجلاس اوپک در سال ۱۳۶۶ سرانجام قیمت رسمی نفت اوپک را که از سال ۱۳۶۲ بشکتهای ۲۹ دلار تعیین شده بود، به ۱۸ دلار کاهش داد که از قیمت‌های واقعی بازار آزاد در آن زمان چند دلار بالاتر بود، در این سال، اخبار و قرآن از فعال شدن شدید بازیگران و کشورهای حامی عراق برای اعمال فشار و محدودیت بر ایران حکایت می‌کرد، ناوگان آمریکا و متحدانش

به بهانه حفظ امنیت رفت و آمد نفت‌کش‌ها، به آوردن یکی از بزرگ‌ترین ناوگان کشتی‌های جنگی پس از جنگ جهانی دوم و جنگ ویتنام دست زده و خلیج فارس و تنگه هرمز را اشغال کرده بودند، از این رو شورای امنیت سازمان ملل به طور فعال به میسبان آمد و قطعنامه ۵۹۸ در تیرماه همان سال به تصویب رساند. رزمندگان اسلام در سال ۶۶ شهر حلبچه را فتح کردند، عراق، عملیات بمباران هوایی و فشار بر شهرها و مراکز صنعتی و نفتی را تشدید کرد و موشک‌های زمین به زمین را به‌ویژه علیه تهران به کار گرفت، به طوری که از ۱۲ اسفندماه ۱۳۶۶ تا اواخر سال ۱۳۶۷ حدود ۱۵۰ موشک به تهران شلیک کرد. حمله هم‌زمان نفتی دریایی نشان می‌داد که آمریکا و متحدینش برای وادار کردن ایران به پذیرش قطعنامه و ترک عملیات نظامی و ورود به مرحله سیاسی و

دیپلماسی اصرار دارند، نیروهای آمریکایی، اکنون مستقیم و آشکارا به میدان آمده بودند. در حملات بی‌دری عراق بر مراکز نفتی ایران در خلیج فارس، مشتریان کمتر رغبت می‌کردند به منطقه جنگی وارد شوند و شرکت‌های بیمه بین‌المللی نیز مرتب هزینه‌های بیمه جنگی خلیج فارس منطقه مربوط به ایران را افزایش می‌دادند. وزارت نفت برای غلبه بر این مشکلات و جذب و حفظ مشتریان، دامنه عملیات موسوم به شاتل را گسترده‌تر کرد و به این منظور با نفت‌کش‌های شرکت ملی نفت‌کش ایران، محموله‌ها را با قبول خطر جنگ، از خارگ برای غلبه و به مخازن و لنگرگاه‌های موقت ترتیب داده شده در جزیره منتقل می‌کرد تا مشتریان، نفت را از نقطه امن دریافت کنند. با فاصله بسیار زیادی که این جزیره از فرودگاه‌های نظامی عراق داشت، تصور می‌شد آنجا محل کاملاً امنی است، اما در بهار سال ۶۷ هواپیماهای عراقی، لارک را نیز بمباران کردند و چهار سوپر تانکر عظیم در آنجا به آتش کشیده شد. در سال ۱۳۶۶، با وجود افزایش مختصر قیمت نفت و ابتکارهایی که در صادرات آن به کار رفت، (حداقل صادرات در حجم قبلی را ممکن کرد) درآمد‌های نفتی در حد ۹.۲ میلیارد دلار باقی ماند و در سال ۱۳۶۷ به ۶.۶ میلیارد دلار کاهش یافت. در تابستان سال ۱۳۶۷ ایران قطعنامه شماره ۵۹۸ شورای امنیت سازمان ملل متحد را یک‌سال پس از صدور پذیرفت و به این ترتیب پس از هشت سال جنگ، میان ایران و عراق آتش‌بس برقرار شد.

درخشندگی صنعت نفت در هشت سال دفاع مقدس

دکتر محمدعلی فلاح، فرمانده بسیج وزارت نفت درباره نقش کارکنان صنعت نفت در هشت سال دفاع مقدس می‌گوید: در ۳۱ شهریور ۱۳۵۹، رژیم بعثی عراق با تصمیم و طرح قبلی با هدف برانداختن نظام نوپای جمهوری اسلامی ایران، جنگ تمام‌عیاری را آغاز کرد، تجاوزی که براساس محاسبات عجولانه خود از وضع و شرایط داخلی و خارجی جمهوری اسلامی، فتح یک فتنه‌ای تهران را تعقیب می‌کرد. در چنین شرایطی امام خمینی (قدس سره) به خروش آمد و ندای ملکتوتی‌اش، دل‌های شیفتگان انقلاب و جمهوری اسلامی را مطمئن و آرام کرد و ملت شجاع ایران را برای دفاع از کین نظام مقدس جمهوری اسلامی و کشور ایران آماده کردند. بدین‌سان دشمن که در روزهای نخست تجاوز، مقاومتی جدی و خیره‌کننده در برابر خود مشاهده نکرده بود، هنگام هجوم به خرمشهر و مقاومت قهرمانانه مردم این شهر و رزمندگان اسلام روبه‌رو شد.

خلق حماسه‌ها آغاز شد و مقاومت سرسختانه دلاوران اسلام و فرزندان روح‌الله اوج گرفت، حدیث هشت سال دفاع مقدس تنها محدود به خطوط مقدم جبهه‌ها نبود، بلکه تمام سرزمین اسلامی ما اعم از شهرها و روستاها، مراکز حیاتی و تأسیسات پراهمیت از جمله پالایشگاه‌ها، تلمبه‌خانه‌ها، سکوها و آرام کرد، خطوط انتقال نفت، نفت‌کش‌ها و غیره را در بر گرفت و کارکنان خودم، زحمتکش ۶۶ شهر حلبچه را فتح کردند، عراق، عملیات بمباران هوایی و فشار بر شهرها و مراکز صنعتی و نفتی را تشدید کرد و موشک‌های زمین به زمین را به‌ویژه علیه تهران به کار گرفت، به طوری که از ۱۲ اسفندماه ۱۳۶۶ تا اواخر سال ۱۳۶۷ حدود ۱۵۰ موشک به تهران شلیک کرد. حمله هم‌زمان نفتی دریایی نشان می‌داد که آمریکا و متحدینش برای وادار کردن ایران به پذیرش قطعنامه و ترک عملیات نظامی و ورود به مرحله سیاسی و

حکمی از سوی دیوان عدالت اداری ابلاغ نشده است

جذب دانشجویان ممتاز دانشگاه نفت طبق برنامه انجام می‌شود

خواهان اعلام فهرست اسامی فارغ‌التحصیلان گروه «الف» آن دانشگاه برای طی مراحل استخدامی شد. در نامه کریم سلحشور خطاب به عبدالنبی هاشمی، آخرین فهرست اسامی فارغ‌التحصیلان

روی خط اقتصاد

بیان دیدگاه‌ها و مشکلات اقتصادی

پیامک: ۳۰۰۰۱۴۱۴۲۶

مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی اعلام کرد

افزایش تولید مواد پلیمری به ۱۲ میلیون تن

و امضای تفاهم‌نامه با شرکت‌های معتبر بین‌المللی و همچنین از سرگیری حضور در بازارهای جهانی و دسترسی به منابع مالی خارجی از مهم‌ترین فعالیت‌های شرکت ملی صنایع پتروشیمی بعد از برجام است، اظهار کرد: با توجه به شرایط و گشایش‌های نسبی حاصل از اجرای برجام و ابزار علاقه سرمایه‌گذاران خارجی برای حضور در ایران و خصوصاً در حوزه‌های مرتبط با صنعت پتروشیمی لازم است همه مسئولین و دست‌اندرکاران صنعت با اتخاذ راهبردهای مناسب از فرصت استفاده کرده و زمینه ورود سرمایه‌های خارجی را چه به صورت مستقیم و یا تسهیلات فراهم کند.

مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی اضافه کرد: هدف سرمایه‌گذاران خارجی در ایران عمدتاً دسترسی به بازار، منابع طبیعی، ورود به بازار منطقه از طریق ایران، دسترسی به نیروی متخصص و استفاده از مشوق‌ها است که باید با پیش‌بینی‌های لازم در زمان عقد قرارداد و محبوب کردن قانون استفاده حداکثری از توانمندی داخل کشور ضمن این که سرمایه‌گذاران خارجی از مزایا برخوردار می‌شوند، زمینه‌ای ارتقاء جایگاه فنی و تکنولوژی سازندگان داخل در حوزه صنایع بالادستی و پایین‌دستی فراهم شود. شاهدی است که باید با پیش‌بینی‌های لازم در زمان عقد قرارداد و محبوب کردن قانون استفاده حداکثری از توانمندی داخل کشور ضمن این که سرمایه‌گذاران خارجی از مزایا برخوردار می‌شوند، زمینه‌ای ارتقاء جایگاه فنی و تکنولوژی سازندگان داخل در حوزه صنایع بالادستی و پایین‌دستی فراهم شود. شاهدی است که باید با پیش‌بینی‌های لازم در زمان عقد قرارداد و محبوب کردن قانون استفاده حداکثری از توانمندی داخل کشور ضمن این که سرمایه‌گذاران خارجی از مزایا برخوردار می‌شوند، زمینه‌ای ارتقاء جایگاه فنی و تکنولوژی سازندگان داخل در حوزه صنایع بالادستی و پایین‌دستی فراهم شود.

مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با بیان این تولید مواد اولیسه پلیمری در کشور حدود ۷.۵ میلیون تن در سال است، اظهار کرد: این رقم با برنامه‌ریزی‌های کلان انجام شده تا پایان برنامه ششم توسعه به ۱۲ میلیون تن در سال افزایش خواهد یافت. به گزارش ایسنا، مرضیه شاهدهایی در مراسم افتتاحیه یازدهمین نمایشگاه بین‌المللی ایران پلاست که با حضور اسحاق جهانگیری، معاون اول ریاست جمهوری برگزار شد، در مورد این نمایشگاه گفت: یازدهمین نمایشگاه ایران پلاست با حضور بیش از ۵۳۰ شرکت از ۲۳ کشور خارجی (۱۶ کشور اروپایی و هفت کشور آسیایی) و بیش از ۶۰۰ شرکت داخلی در ۲۰ سال برگزار می‌شود. وی افزود: زمینه توسعه صنعت پتروشیمی در ایران با وجود منابع عظیم هیدروکربوری در کشور با هدف تأمین نیازهای صنایع داخلی و حضور در بازارهای بین‌المللی از سالیان قبل آغاز شده است به طوری که این صنعت با بیش از نیم قرن فعالیت چندین برنامه توسعه را اجرا کرده است. مدیرعامل شرکت ملی صنایع پتروشیمی با اشاره به اعمال تحریم‌ها علیه ایران، اظهار کرد: با تشدید تحریم‌های ظالمانه رشد توسعه با کندی مواجه شد و با لغو تحریم‌های بین‌المللی و تغییر فضای حاکم بر کسب و کار کشور پس از برجام روند توسعه صنعت پتروشیمی کشور مجدداً سرعت گرفت. شاهدهایی با تأکید بر این که دوران پس‌برجام دوران حیات مجدد صنعت پتروشیمی ایران بوده، تصریح کرد: این دوران موقعیت مناسبی برای تکمیل زیرساخت‌ها و تأمین الزامات مورد نیاز جهشی دیگر در توسعه صنعت پتروشیمی فراهم می‌کند. امید است این جهش موتور محرک تکمیل فرآیند توسعه صنعتی و اقتصادی کشور مخصوصاً صنایع پایین‌دستی پتروشیمی باشد. وی در ادامه با بیان این که مذاکرات

ادامه سرمقاله

آیا بانک‌های ایرانی ورشکست می‌شوند؟

بانک سوئد را پرداخت کند. برداشتی که با افزایش حجم نقدینگی و در نتیجه افزایش نرخ تورم به صورت با واسطه به خریدهای شهروندان تحمیل می‌شود. به زبان ساده تر شما یک بانکدار متنفذ هستید که توانسته اید مجوز رسمی ایجاد بانک را دریافت کنید و چندان هم به اصول حرف‌های پای‌بند نیستید و سپرده‌های مردم را بی‌محابا به عنوان وام به شرکت‌های خود و بستگان و اشخاص مورد قبولتان تزریق می‌کنید. اگر نام روزی به مشکل خوردید، بانک مرکزی به ناچار با اخذ جریمه، یک خط اعتباری ایجاد می‌کند و از جیب مردم طلب‌های شما را می‌دهد تا خدای‌نکرده بانک فرو نرزد و مردم وحشت‌زده به بانک‌ها هجوم نبرند و با برداشت سپرده‌های خود بحرانی بزرگ تر را به وجود نیاورند. برای به وجود آمدن چنین روانی سپرده‌گذاران هم برای بانک‌ها و هم بانک مرکزی بسیار حائز اهمیت است. این روشی است که سال‌هاست اجرا شده است و مسئولین جایگزینی برای آن ارائه ندادند. یک بار دیگر اگر محصول خریداری کردید که مثلاً در مدرگ گران شده است بدانید که این ممکن است در اثر تورم ایجاد شده به وسیله افزایش نقدینگی ناشی از پرداخت بدهی یک بانکدار فربه ایجاد شده باشد. بی‌شک این موارد با مفاهیم مطرح شده در اسناد بالادستی و به‌ویژه اقتصاد مقاومتی در تضاد کامل است. چرا کشورهای دیگر به اصطلاح ناز بانک‌ها را نمی‌کشند و زمانی که ورشکست شدند ورشکستگی آنها را اعلام می‌کنند، اما این شجاعت هنوز در کشور ما ایجاد نشده است. این مصلحت‌اندیشی‌ها و ترس مدیران از بروز بحرانی که نتوانند جمعش کنند، سال‌هاست که امید انجام اصلاحات اساسی در اقتصاد را به یاس بدل ساخته است و باید برای آن فکری عاجل کرد. باید میان آنها که با پاکدامنی و تلاش کار انجام می‌دهند و آنها که تنها در پی اتلاف منابع ملی هستند تفکیک قائل شد و کاری نکرد که مردم همه را یک چشم ببینند.

فعالیت‌های عادی اقتصادی وقتی میزان دارایی یک نفر از کل بدهی‌های آن شخص حقیقی یا حقوقی کمتر باشد، می‌توان او را ورشکسته حساب کرد. اما در مورد بانک‌ها قضیه مقداری فرقی می‌کند، زیرا بانک‌ها کارشان اعطای تسهیلات است و بنابراین بخش عمده‌ای از دارایی‌های آنها طلب‌های است که از مردم بانک‌ها می‌دهد، کیفیت این طلب‌هاست. بانک‌ها عموماً طلب‌های خود را در صورت‌های مالی به عنوان طلب‌های سهل‌الوصول و امن ثبت می‌کنند و حتی سود دیرکرد این طلب‌ها را نیز به عنوان بخشی از افزایش سود بنگاه اقتصادی ثبت می‌کنند، در حالی که ممکن است بسیاری از طلب‌ها معوقات سوخت شده باشند و یا در بهترین حالت دارای‌های مشکوک‌الوصول را تشکیل دهند. تشخیص کیفیت این طلب‌ها نیز کار آسانی نیست. به همین خاطر ممکن است یک بانک حتی ۹۰ درصد از سپرده‌های را که از مردم گرفته باشد، به بنگاه‌های ناکارآمد تحت مالکیت خود وام داده باشد و یا به آشنایان و متقاضیانی که واجد شرایط دریافت تسهیلات سنگین نیستند پرداخته باشد و به اصطلاح دیگر این پول‌ها هم زنده نشود، اما به دلیل حساب‌سازی‌های مرسوم و همچنین میزبان قدرت و لابی یک بانک تمام این موارد حتی برای سال‌ها پوشیده می‌ماند. در میان مؤسسات غیر مجازی که توسط بانک مرکزی پرونده‌ای آنها راهی محاکم قضائی شد، یکی از اتهامات مطرح شده در مورد بسیاری از آنها، مسایقه‌ی عجیب این مؤسسات برای استخدام فرزندان و وابستگان مسئولین بود که این مسئله چندان هم بی‌دلیل نیست. مشکل حد تر اما این مسئله است که بانک مرکزی چه اقدام به خلق پول کند و چه از بودجه‌ای عمومی طلب‌های بانک‌های بی‌انضباط را پرداخت کند، در واقع کاری که انجام می‌دهد این است که دارد از جیب تک‌تک ایرانیان برداشتی می‌کند تا طلب‌های یک

سند کمپانی موتور سیکلت باجاج پالس مشکی مدل ۱۳۹۴ به شماره پلاک ۱۳۵ _ ۴۵۸۷۷ به نام محمد مهدی دوستی به شماره موتور JLZCFB۸۲۱۴۵ و شماره تنه ۸۴۴۶۲۶۲۰۰۵۸۲۰۰ مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط می‌باشد